

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Baricovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jarmily Urbančovej v právnej veci žalobcu **RNDr. L. Z.**, bytom S., zastúpeného **JUDr. P. H.**, *advokátom, B.*, proti žalovanému **Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch**, Škultétyho č. 1577/8, Topoľčany, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 27. apríla 2009, č. j A/2009/06396, č. z. A/2009/042978, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/82/2009-81 z 12. januára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. 11S/82/2009-81 z 12. januára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 66,- eur k rukám JUDr. P. H., advokáta v B. do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým rozsudkom, č. k. 11S/82/2009-81 z 12. januára 2010 zrušil rozhodnutie žalovaného z 27.04.2009 č. j. A/2009/06396, č. z. A/2009/042978 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 606,75 eura.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorým zrušil prvostupňové

rozhodnutie č. j. A/2006/20585, č. z. A/2007/013473 zo 06.02.2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu služobným úradom odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2006 (ďalej len „zákon č. 312/2001 Z. z.“). Uviedol, že 06.02.2007 služobný úrad prejednal so žalobcom jeho ďalšie zaradenie v štátnej stálej službe, nakoľko ako odvolaný vedúci úradu nebol zaradený na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemal a so žalobcom sa nedohodol inak. Rozhodnutím zo dňa 06.02.2007 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Topolčanoch skončil so žalobcom štátnozamestnanecký pomer odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z.. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný (po zrušení jeho prvého rozhodnutia) tak, že zrušil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu z dôvodu, že odvolaním žalobcu z funkcie riaditeľa úradu Vládou Slovenskej republiky dňom 10.02.2007 sa jeho štátnozamestnanecký pomer ako predstaviteľa v politickej funkcii skončil podľa § 43 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe dňom uvedeným v rozhodnutí Vlády Slovenskej republiky o odvolaní z tejto funkcie.

V predmetnej veci krajský súd posudzoval zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu po jeho odvolaní z funkcie riaditeľa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Topolčanoch dňom 10.01.2007 uznesením Vlády Slovenskej republiky č. 28/2007.

Poukázal, že rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v B. z 01.06.2004 bol žalobca vymenovaný do stálej štátnej služby vo funkcii odborný radca – predstavený, riaditeľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúci služobného úradu v Topolčanoch a vyslovil názor, že žalovaný, vo vzťahu k štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu v stálej štátnej službe, ktorý bol odvolaný z funkcie riaditeľa a zároveň i z funkcie vedúceho služobného úradu, si mylne vysvetľuje skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu ako predstaveného podľa § 43 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z., ktorý bol Vládou Slovenskej republiky odvolaný z funkcie riaditeľa ÚPSVaR v Topolčanoch a dňom 10.10.2007 sa stal nezaradeným štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe podľa § 40 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona, a nie podľa § 43 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z., v dôsledku čoho bol správny postup prvostupňového správneho orgánu.

Žalobca bol rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 20.11.2006 postavený mimo činnú štátnu službu v zmysle § 27 písm. i/ a § 33 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z., nakoľko sa stal dôvodne podozrivým zo spáchania trestného činu a jeho ďalšie

vykonávanie štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2006, následne rozhodnutím Úradu špeciálnej prokuratúry, GP SR č. VII/2 GV 314/06-19 však bolo uznesenie vyšetrovateľa Prezídia PZ, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii, Západ v Nitre z 13.11.2006 zrušené, čo bolo prvostupňovému správne orgánu známe 27.12.2006. Z tohto stavu zrejme vychádzala i Vláda Slovenskej republiky, keď žalobcu uznesením č. 26/2007 odvolala z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch. Krajský súd konštatoval, že bolo potrebné vychádzať z týchto skutočností vo vzťahu k žalobcovi a jeho nezaradenia v stálej štátnej službe z dôvodu, že nemá pre neho tú istú funkciu, z ktorej bol odvolaný, ani sa s ním nedohodol služobný úrad inak v zmysle § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. platného do 31.12.2006, a nie podľa ustanovenia § 43 ods. 2 č. 321/2001 Z. z., ktoré sa žalobcu netýka, pretože štátnozamestnanecký pomer s ním nie je možné skončiť podľa tohto ustanovenia a je potrebné dôsledne rozlišovať medzi skončením štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 č. 321/2001 Z. z., a skončením štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona podľa § 43 ods. 2 č. 321/2001 Z. z..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 606,75 eura, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku 66,- eur a z náhrady trov právneho zastúpenia za päť úkonov po 53,49 eura (prevzatie a príprava, spísanie žaloby, porada s klientom, vyjadrenie podané na súd, účasť na pojednávaní) + RP 5 x po 6,95 eura a 80,06 eura z titulu DPH, strata času 2,5 hodiny po 11,59 eura a cestovné výdavky žalobcu Topoľčany – Nitra a späť 39,30 eura + právneho zástupcu B. - Nitra a späť 66,- eur motorovým vozidlom podľa pripojenej špecifikácie, všetko podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obidvaja účastníci konania. Žalobca uviedol, že súd síce vyslovil správny právny názor na to, ako má žalovaný ďalej postupovať a aké príslušné ustanovenia zákona o štátnej službe má aplikovať pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, ale opomenul vziať do úvahy absenciu opätovného zaradenia žalobcu do činnnej štátnej služby, čím nesprávne rozhodol o žalobcovom petite ako celku. V tejto súvislosti upozornil, že na Krajskom súde v Nitre je pod sp.zn. 11S/74/2009 vedené konanie o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. j. A/2009/06396, č. z. A/2009/042982 zo dňa 27.04.2009, ktorým tento zrušil rozhodnutie zo 06.02.2007 č. j. A/2006/20585, č. z. A/2007/013430 o opätovnom zaradení štátneho zamestnanca do činnnej štátnej služby. V tejto veci krajský súd rozsudkom zo dňa 12.01.2010 rozhodol tak, že žalobu zamietol v celom rozsahu. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca síce

bol právoplatne postavený mimo činnú štátnu službu, ale žiadne právoplatné rozhodnutie o jeho opätovnom zaradení do činnnej štátnej služby do dnešného dňa nie je. Vyslovil presvedčenie, že žalovaný bude musieť najprv začať konať vo veci opätovného zaradenia žalobcu do činnnej štátnej služby, a to v zmysle ustanovení § 27 a § 35 ods. 1 a 2 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom k 31.12.2006 a až po opätovnom zaradení žalobcu do činnnej štátnej služby bude môcť začať konať vo veci skončenia jeho štátnozamestnaneckého pomeru v stálej štátnej službe. Navrhol napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že súd zruší rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný navrhol, aby najvyšší súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že žaloba sa zamieta. Zastával názor, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že žalobca nebol postupom žalovaného ukrátený na svojich právach, nakoľko predmetným rozhodnutím bolo výlučne zrušené rozhodnutie žalovaného z 06.02.2007. Podľa jeho názoru, mal krajský súd predmetné rozhodnutie posúdiť ako procesné a žalobu zamietnuť.

Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/87/2007 z 21.08.2008, v ktorom vyslovil prípustnosť skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 43 zákona 312/2001 Z. z. o štátnej službe, preto považuje svoj postup v danej veci za správny a v súlade so zákonom. Jeho záver je tiež v súlade s názorom Krajského súdu v Nitre, ktorý vyslovil v rozsudku sp. zn. 11S/74/2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V prejednávanej veci krajský súd na základe žaloby v zmysle ustanovenia § 247 OSP preskúmal zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného z 27.04.2009 č. j. A/2009/06396, č. z. A/2009/042978, ktorým zrušil prvostupňové rozhodnutie č. j. A/2006/20585,

č. z. A/2007/013473 zo 06.02.2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu služobným úradom odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. v znení platnom do 31.12.2006.

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu vyplýva, že žalobca bol 01.06.2004 vymenovaný za odborného radcu – predstaveného, riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúceho služobného úradu v Topoľčanoch, preto v konaniach týkajúcich štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu je potrebné postupovať podľa § 165g ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. v znení platnom od 01.01.2007 podľa ktorého u štátneho zamestnanca, ktorý bol do 31. decembra 2006 vymenovaný do funkcie štatutárneho orgánu v služobnom úrade podľa osobitného predpisu a súčasne do funkcie vedúceho úradu v tomto služobnom úrade, sa postupuje podľa predpisov platných do 31. decembra 2006.

Právoplatným rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí rodiny v B. z 20.11.2006 bol žalobca zaradený mimo činnú štátnu službu dňom 20.11.2006 ako štátny zamestnanec v stálej štátnej službe vo vyššie uvedenej funkcii odborný radca – predstavený, riaditeľ a vedúci služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch, pretože sa stal podozrivým zo spáchania trestného činu na základe oznámenia orgánov činných v trestnom konaní. Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v B. rozhodnutím z 11.12.2006 zrušil uznesenie vyšetrovateľa Policajného zboru, úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii Západ v Nitre z 13.11.2006 z dôvodu jeho nezákonnosti.

V samostatnom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) pod sp. zn. 5Sžo/126/2010 bola prejednaná žaloba žalobcu o jeho zaradení do činnej štátnej služby. V tomto konaní najvyšší súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v spojení s § 250ja ods. 3 posledná veta OSP rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru vecne predchádza rozhodnutie o zaradení žalobcu do činnej služby a toto rozhodnutie má nesporne vplyv na rozhodnutie o prejednávanej žalobe. Keďže začalo konanie o predbežnej otázke (o zaradení žalobcu do činnej služby) mal žalovaný postupovať podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v spojení s § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. a konanie prerušiť. Konanie žalovaného trpí vadou, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd síce správne napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, ale pochybil keď postupoval podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ OSP, t. j. že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože podľa názoru najvyššieho súdu v tomto štádiu konania je preskúmané rozhodnutie potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP z dôvodu jeho predčasnosti, teda že v konaní žalovaného bola zistená vada, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd preto po doplnení odôvodnenia rozhodnutia napadnuté rozhodnutie § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a podľa § 219 OSP potvrdil, keď s poukazom na vyššie uvedené nepovažoval v zmysle odvolania žalobcu za nevyhnutné zrušovať aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 66,- eur za súdny poplatok za odvolanie, ktorý musí zaplatiť na základe uznesenia Krajského súdu v Nitre z 12. marca 2010, č. k. 11S/82/2009-97, náhradu trov právneho zastúpenia nemohol žalobcovi priznať, nakoľko si ju v zákonom stanovenej lehote nevyčísľil a zo spisu iné trovy odvolacieho konania okrem súdneho poplatku nevyplývajú (§ 211 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 151 ods. 1 a 2 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V B. 24. februára 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

P. Slezáková